

DE WALVIS

september-oktober

2018

Thema: geloven

geloven
delen

Protestantse Gemeente
te Zeevang en Oudendijk
www.pknzeevangenoudendijk.nl

Inhoud

Vieringen	3
Agenda.....	3
Uit de pastorie	3
Geloven en zien	5
Nieuws uit de gemeente	6
Van de redactie	7
Oecumenische vesper Kwadijk.....	7
Huiskamergesprek - Geloven, vroeger en nu.....	8
Huishoudpoëzie.....	9
Het vluchtelingenwerk van Jappie Talma.....	11
Collecten	19
KerkInActie – Landelijke Diaconale Dag	20
Zwanebloemkring	23
INLIA	26
Filmavond 1 november	27
Dienst voor ongelovigen	28
Pax.....	29
Financiën en collecten.....	30

Volgende edities

Editie	Periode	Inleveren kopij	Thema	vergaderen bij
2018-08	11.11/23.12	30 okt	gedenken	Jan Henk
2018-09	23.12/ ?	11 dec	genade	Lydeke

Vieringen

DATUM	PLAATS	VOORGANGER	ORGANIST
30 sept	Oosthuizen	ds. Netty Boon	Jan Stens
7 okt	Oudendijk	ds. Hans Reedijk	Jan Stens
14 okt	Kwadijk *)	ds. Hans Reedijk	M. Sikkema
21 okt	Beets	ds. T. Moonen	Hisako Kishi
28 okt	Oudendijk **)	ds. Hans Reedijk	Gerrit v.d. Velden
4 nov	Kwadijk	ds. Bart Stobbelaar	Jan Stens
11 nov	Avenhorn	B. Seelemeijer	

Aanvang vieringen: 10.00 uur, tenzij anders aangegeven

*) aanvang v.a. 14.00 uur – zie blz. 8

***) Dankdag voor Gewas en Arbeid i.s.m. R.K. kapelaan Mariusz Momot

Agenda

Datum	Tijdstip	Activiteit	Plaats
03-10-18	14.00	Liturgiegroep	Seevanck
04-10-18	14.00	Huiskamergesprek, zie blz. 9	n.n.b.
14-10-18	v.a. 14.00	Vesper	Kwadijk
14-10-18	19.30	Taizéviering	Westwoud
30-10-18	10.00	Schildersclub	Grosthuisen
30-10-18	gehele dag	inleveren kopij	
31-10-18	09.30	redachtievergadering t.h.v.	J.H. Wijers

Uit de pastorie

GELOOF IS GEEN PACKAGE-DEAL

Het geeft best wat voorbereiding om als rugzaktoerist van New Delhi naar Amritsar te reizen, vervolgens via Pathankot en Dehradun naar Haridwar en Rishikesh, dan verder per vliegtuig naar Varanasi en tenslotte met de nachttrein weer terug naar New Delhi. Deze reisroute heeft ons gezin in de afgelopen zomer in India afgelegd. Wanneer er iets anders liep dan gepland, moesten onze reisplannen worden bijgesteld. Dat vergde soms wat creativiteit maar dat is all-in-the-game als je wilt reizen zoals wij deden.

Om te voorkomen dat reizigers kostbare vakantiedagen verliezen, heeft de reiswereld de package-deal geïntroduceerd. Wat is een package-deel?

Een package-deal is een all-in reis waarin alles is geregeld voor één prijs: vervoer, overnachtingen, maaltijden, excursies. Lekker makkelijk. Maar onlangs hoorde ik het woord package-deal in een heel andere context. De cultuurfilosoof Frank Bosman gebruikt het begrip package-deal op het gebied van geloofsvoorstellingen en levensbeschouwing.

Frank Bosman zegt: 'Als ik ergens een hekel aan heb, dan is het wel shoppen'. Reli-shoppen, bedoelt hij dan. Dat is het verschijnsel dat mensen uit de bijbel teksten halen die ze fijn vinden en waar ze iets mee kunnen, maar andere teksten waar ze niets mee kunnen naar de prullenbak verwijzen. 'Dan neem je God en de bijbel niet serieus. Want geloof is een package-deal. Het is alles of niets', zegt de cultuurfilosoof. Heeft Frank Bosman gelijk? Of houdt hij ons een vals dilemma voor?

Tegenover de woorden van Frans Bosman staat de constatering dat er steeds minder wordt geloofd in een samenhangende set van geloofswaarden, maar steeds meer in een zelfgekozen samenstelling van diverse geloofsonderdelen. Steeds vaker is geloven juist géén package-deal maar vergelijkbaar met een levensreis op de bonnefooi waarin je gaan-de-weg ontdekt wat er bij je past en wat niet. Onderweg in het leven vind je je geloofspareltjes waarmee je uitdrukking geeft aan je persoonlijke spiritualiteit.

In plaats van 'reli-shoppen' spreek ik liever van flexibel geloven. Want wie ben ik, om iemands persoonlijke zoek- en vindtocht naar zingeving te veroordelen of badinerend weg te zetten met de one-liner 'shoppen'? In plaats van te veroordelen, zou ik mij ook kunnen verwonderen over de creativiteit in veelkleurig zingevingland waar ik kennis maak met een nieuw interessant verschijnsel: gelovigen die zich niets aantrekken van religieuze grenzen. Zou dit de nieuwe oecumene kunnen worden genoemd?

Op religieus gebied is er in korte tijd veel veranderd. Nederlanders hebben in groten getale afscheid genomen van 'het geloof van toen'. Ze willen zich over het algemeen niet meer binden aan vaste dogma's maar zich toevertrouwen aan persoonlijk doorleefde waarheden. Daarom is het van belang om ook in kerkelijke vieringen ruimte te bieden voor persoonlijke invulling. Gelovigen van binnen en buiten de kerk laten zien hoe zij hun balans zoeken tussen eeuwenoude tradities en individuele inzichten.

Met de bijbel of de koran in de ene hand, en het yogamatje en het kopje kruidentheo in de andere hand vinden gelovigen hun zin. Zo kunnen we Maria en Boeddha naast elkaar zien staan. Ligt de rozenkrans naast het Tibetaanse gebedssnoer. Of hangt er een Indiaanse dromenvanger naast het bekende tegeltje met de tekst 'Ik ga slapen ik ben moe, ik sluit mijn beide oogjes toe, Heere, houd ook deze nacht, over mij getrouw de wacht'. Ook in zingevingland leiden er meerdere wegen naar Rome.

Theologisch en dogmatische argumenten blijken niet meer zo relevant. Alleen wat in spiritueel of gelovig opzicht overeenstemt met het eigen gevoel en verstand, wat doorleefd wáár is, wordt als heilzaam erkend en krijgt een plek in het geloofsleven. Ja, de weg van zingeving kent bijzondere kronkelingen op onoverzichtelijke wegen zoals een reis op de bonnefooi in Azië. Maar troost: onverwacht laat het heilige zich ontdekken en openbaart het zich dichterbij dan waar je zoekt.

ds. Hans Reedijk

Geloven en zien

Een gedicht van Karel Eijkman uit: Een knipoog van u zou al helpen.

Als ik het voor mijn ogen zie gebeuren
op het scherm vanaf de bank
hoe mensen om niets worden opgepakt
hoe demonstranten worden neergeknald
hoe ze vluchtelingen laten creperen
hoe door oorlogen weeskinderen worden gemaakt
in een zee van ellende,
dan kreunt mijn hart en geloof ik mijn ogen liever niet.
Want wat ik zie, klopt niet met mijn onwankelbaar geloof
in vrede op aarde ~
in hoop op vrijheid
in vertrouwen van mensen
en liefde voor de ander.
Het verzuipt in een zee van ellende.
Moet ik nu met mijn geloof ophouden om wat ik zie?
Of moet ik mijn ogen dichthouden om mijn geloof te
behouden?

Moet ik niet eerlijk toegeven dat God niet bestaat
zolang deze wereld zo bestaat?
Moet ik mijn God niet opzeggen
omdat ik weiger te geloven dat hij dit allemaal toelaat?
Is wat er om mij heen gebeurt niet sterker dan mijn
geloof?
Of moet ik mij afsluiten voor alle vreselijke feiten
omdat mijn geloof daar niet tegen kan
omdat ik niets kan hebben wat niet past in mijn
godsdiensstigheid?
ja, zo blijf ik wel rotsvast heel vroom, maar ook
stekeblind.

Ach Heer, die onze ogen openhoudt
leer mij de hartverscheurende werkelijkheid zien
En leer mij medeleven, medelijden en erbarmen
met deze wereld waar ik zo aan ben gehecht.
En help mij dit te herinneren.
Want ik moet het hebben van herinneringen
om met mijn leven door te gaan.
Dan blijft mijn achterhoofd onthouden
het verhaal waar ik me aan vasthouden kan
over hoe mensen zich bevrijdden en overleefden
dwars door de zee van ellende heen.
Het verhaal onthouden
is de enige manier om geloof te behouden.

Nieuws uit de gemeente

Overleden

Op 93 jarige leeftijd is overleden **mevrouw Lies Koeman-Poolman**. Geboren te Uitdam, als jongste kind in een gezin met 8 kinderen. In haar jeugd veel verdrietige momenten gekend, haar ouders al jong overleden. Maar er waren ook heel mooie herinneringen. In Oosthuizen terecht gekomen, eerst in de Schoolstraat, later Veenwortellaan en de laatste 3 jaar heeft zij gewoond in Woon-Zorgcentrum de Seevanck.
Na moeilijke laatste maanden is zij op 28 augustus 2018 thuis overleden.

Wij wensen haar kinderen en kleinkinderen sterkte met dit gemis.

Op 14 september j.l. is te Hoorn overleden de heer **Bertus Pol**. Ondanks zijn ziek zijn altijd nog bezig om plannen te maken voor de toekomst. Zoals ook de vakantie, waar hij zo naar uitkeek, met de Zonnebloem. Helaas ging het niet goed met zijn gezondheid tijdens de bootreis. Vervoerd naar Hoorn en nog geopereerd. Maar helaas, het lichaam was te zwak.

Bertus is jaren heel actief geweest bij de Fanfare en de voetbalclub. Je kon hem voor allerlei klusjes vragen.

Op 18 sept. j.l. is er afscheid van Bertus genomen in het crematorium te Hoorn.

Wij wensen zijn naasten heel veel sterkte voor de komende tijd.

Riet Koole

Van de redactie

Deze editie is verspreid onder alle gemeenteleden en dus ook bezorgd bij hen, die geen abonnee zijn. Dat doen we eenmalig met als doel: iedereen in de gemeente op de hoogte brengen van onze voorgenomen activiteiten. Het middelste blad kunt u uitnemen en bewaren.

In de komende Walvissen berichten we uitgebreider over de komende activiteiten.

Oecumenische vesper Kwadijk

Oecumene verbindt mensen met verschillend geloof met elkaar. Zondagmiddag 14 oktober 2018 wordt in het kerkje van Kwadijk een Oecumenische Vesper gehouden olv. dirigente Eva Kors, organist Martin Sikkema, violist Gerard Vlaanderen, fluitiste Anja Meintjes en ds. Hans Reedijk.

Wat is een vesper? Vesper, betekent letterlijk Avond. In de vroeg-christelijke kerk begon men ermee. Een vesper wordt meestal gehouden als het buiten begint te schemeren en de wereld om je heen verstilt. Ze zijn door de eeuwen heen gehouden door de monniken. In veel kerken bestaan ook vespers in de 40-Dagentijd en de Adventtijd.

Voorafgaand aan de vesper oefent het gelegenheidskoor. Wilt u zingen in het gelegenheidskoor? Geeft u zich dan op en breng € 5,- mee voor de muziek die u ter plekke ontvangt. Wilt u enkel de vesper bijwonen en meezingen? U bent welkom.

Programma:

- 14.00 uur - kerk open voor gelegenheidskoor
- 14.30 uur - oefenen van oecumenische liederen
- 16.15 uur - pauze, en kerk open voor vesper
- 16.30 uur - oecumenische vesper
- 17.00 uur - einde

Opgave via de mail: dominee@pknzeevangelenoudendijk.nl

Informatie: ds. Hans Reedijk telefoon 0299 78 04 82

Locatie: het kerkje van Kwadijk

Huiskamergesprek - Geloven, vroeger en nu

Op deze middag hopen we met elkaar in gesprek te raken over geloven. Over wat je toen geloofde en wat je nu gelooft. Over wat is gebeven en wat is verdwenen.

1. Het geloof uit je jeugdijaren: We praten over je geloof van toen. Wat heb je meegekregen? Wat kun je ervan nog herinneren aan concrete dingen? En wat voor gevoelens hoorden daarbij?

2. De omslag: Voor veel mensen – maar lang niet voor iedereen - is het geloof niet meer het geloof uit hun kinderjaren. Weet je nog waardoor jouw geloof is veranderd? Door iets wat gebeurde?

3. Jouw geloof van nu: Hoe zou je je huidig geloof willen omschrijven? Hoe ziet je geloof er nu uit? Wat biedt het jou?

4. Een voorwerp: Wil je iets meenemen van het geloof uit je kinderjaren. Dat kan van alles zijn.

Aantal deelnemers: maximaal 8

Datum: donderdagmiddag 4 oktober, 14.00-16.00 uur

Locatie: wordt nog bekend gemaakt

Opgave via de mail: dominee@pknzeevangenoudendijk.nl

Informatie: ds. Hans Reedijk telefoon 0299 78 04 82

Huishoudpoëzie

Bestaat dat, huishoudpoëzie? Jazeker. Naast de hogeschool van de poëzie, met gedichten waarover diep nagedacht moet worden, zijn er gedichten die op een eenvoudige wijze duidelijk maken hoe de mens en zijn wereld er uit zien. De Duitsers hebben er een mooi woord voor: *Gebruichslyrik*, gebruikspoëzie. Heel vaak is het poëzie op muziek, zodat je het kunt zingen. In Nederland is het een beetje een ondergeschoven kindje en dat is niet terecht als je ziet hoe hoog deze poëzie staat aangeschreven in het buitenland. In Frankrijk is er geen grens tussen poëzie en chanson en worden mensen die hun eigen teksten zingen, zoals Brassens, Barbara, Jacques Brel, gezien als echte dichters. In Duitsland zijn het b.v. Heinrich Heine en Bertold Brecht.

In de Engelse taal Bob Dylan.

En in Nederland? Hoe klinkt hier huishoudpoëzie? Hier klinkt het zoals de poëzie van Annie M.G. Schmidt. (*Huishoudpoëzie* is de titel van een van haar eerste bundels, ruim 60 jaar geleden.) Zo simpel, zo helder, zo gewoon dat het bijna niet opvalt hoe buitengewoon goed ze met taal omgaat. Ik neem zo maar een gedicht uit die bundel.

ERWTJES

Toen ze een meisje was van zeventien
moest zij een hele middag erwtjes doppen
op het balkon. Ze wou de teil omschoppen.
Ze was heel woest. Ze kon geen erwt meer zien.

Toen ging ze maar wat dromen, van geluk,
en dat geluk had niets van doen met erwten
maar met de Liefde en de Grote Verte.
Dat dromen hielp. Het scheelde heus een stuk.

En dat is meer dan zestig jaar terug.
Ze is nu tachtig en nog heel erg fit
en altijd als ze 's middags even zit,

mijmert ze, een kussen in de rug,

over geluk en zo... een beetje warrig,
maar dat geluk heeft niets te maken met de Verte,
en met de Liefde ook niet. Wel met erwten,
die komen steeds terug, halsstarrig.

Ach ja, zegt ze. Ik kan mezelf nog zien,
daar in mijn moeders huis op het balkon,
bezig met erwtjes doppen in de zon.
Dat was geluk. Toen was ik zeventien.

Niet alleen dat het voor iedereen te begrijpen is, het is ook bijzonder knap,
bijna geraffineerd. En dat komt omdat ze het gedicht als een cirkel laat
sluiten. Het eindigt waarmee het begint, met een meisje dat erwtjes dopt.
Dezelfde cirkel zie je ook in het bekende OP EEN MOOIE PINKSTER-
DAG, waarin papa nog één keertje met zijn kleine meid wil kuieren in de
zon. Waarin het verschil tussen toen en nu zit in de tegenstelling waarin hij
als de grote beschermer tegen zijn dochtertje zegt: *'ben je bang voor 't
hondje, hondje bijt niet. Pappa zegt dat hij niet bijt'*. Om een paar jaar later
overall honden op de weg te zien en als vader te roepen: *'Pas op m'n kind,
die hond, die bijt.'*

OP EEN MOOIE PINKSTERDAG

Op een mooie Pinksterdag,
als het even kon,
liep ik met m'n dochter aan het handje in het parrekie te kuieren in de zon,
gingen madeliefjes plukken,
eendjes voeren, eindeloos.
'Kijk nou toch, je jurk wordt nat,
je handjes vuil, en papa boos.

Vader was een mooie held.

Vader was de baas.

Vader was een duidelijke mengeling van Onze Lieve Heer en Sinterklaas

'Ben je bang voor 't hondje?

Hondje bijt niet.

Papa zegt dat hij niet bijt.'

Op een mooie Pinksterdag met de kleine meid.

Als het kindje groter wordt,
rosie in de knop,
zou je tegen alle grote jongens willen zeggen: 'Handen thuis en lazer op.'
'Hebbu dat nou ook meneer?'
'Jawel, meneer,
precies als iedereen.
Op een mooie Pinksterdag laat ze je alleen.'

Morgen kan ze zwanger zijn,
'k Kan ook nog vandaag.
't Kan van de behanger zijn of van een Franse zanger zijn of iemand uit
Den Haag.
Vader kan gaan smeken
en gaan preken
tot hij purper ziet.
Vader zegt: 'Pas op m'n kind, die hond, die bijt.' Ze luistert niet.

Vader is een hypocriet.
Vader is een nul.
Vader is er enkel en alleen maar voor de centen en de rest is flauwe kul.
Ik wou dat ik nog één keer
met mijn dochter
aan het handje lopen kon.
Op een mooie Pinksterdag samen in de zon.

Er zijn in Nederland veel meer dichters die gedichten schrijven die bij je
binnen komen als gebruikspoëzie, glashelder, maar waarin je ook een die-
pere betekenis kunt vinden: Vasalis, Ida Gerhardt, Nijhoff, Achterberg.
Daar gaat het een andere keer over.

Adriaan Mercur

Het vluchtelingenwerk van Jappie Talma

Verschillende keren spraken wij in de redactie over de mogelijkheid om
eens met Jappie te overleggen over een mogelijke bijdrage van hem in de
Walvis over zijn hulp aan vluchtelingen bij hem in de buurt in Friesland.
Toen hij deze zomer weer kwam preken in de grote kerk in Oosthuizen,

vertelde hij in de dienst een uiterst treurig verhaal over de familie van het jongetje dat deze zomer verdronk in een kanaal in Friesland. Een kind van asielzoekers dat niet kon zwemmen. Na de dienst spraken wij hem aan en na

dat gesprek stuurde Jappie ons een aantal artikelen, brieven, ontboezeningen van zijn hand over diverse vluchtelingenzaken waar hij bemoeienis mee had. Zijn woede en frustratie over de vele ambtelijke tegenwerkingen. Het is voor ons teveel om in een Walvis af te drukken. We maken er een serie van drie afleveringen van.

1^e Verhaal van Jappie Talma

Bericht:

Afgelopen vrijdag een week geleden is de 16 jarige Meesam Raqumi uit Burgum verdronken in het Prinses Margrietkanaal.

Na dit abrupte en uiterst ingrijpende verlies voor dit gezin, heeft het gezin de afgelopen vrijdag opnieuw verloren. Deze keer door een dwangoverplaatsing en ook nog naar een AZC waarin het gezin moeilijk kan leven.

Burgum

Op de zaterdagmorgen na het overlijden van Meesam is er overleg geweest met de familie, enkele vrienden, de uitvaartverzorger en twee vertegenwoordigers van het Centraal orgaan Opvang Asielzoekers , met o.a. de directeur van het AZC Burgum. Hier is direct ook de vraag aan de orde geweest wat het gezin zich voorstelde als mogelijke woonomgeving. Omdat er binnen een AZC de keuzemogelijkheid bestaat om gebruik te maken van de collectieve keuken of dit in gezinsverband te doen, is vanuit de familie – om medische redenen- uitdrukkelijk aangegeven graag verder te willen met de eigen kookvoorziening. Omdat de familie aangaf van deze plek van onheil weg te willen, is er daarna door de mensen van het COA een belronde gedaan. De uitkomst was dat er in het AZC van Gilze Rijen een dergelijke unit beschikbaar was. In combinatie met dit aanbod heeft de familie toen besloten dat hun zoon en broer in Breda begraven zou worden op ongeveer 12 kilometer afstand van dit AZC. Zo zouden zij op redelijke afstand van het graf van hun geliefde zoon wonen en ook kunnen voldoen aan de verplichte bezoeken volgens de islamitische voorschriften. De begrafenis was daar de vorige week dinsdag.

De afgelopen donderdagmorgen heeft het COA de familie uitgenodigd voor een nadere bespreking. Daar kwam de mededeling dat zij niet naar Gilze-Rijen zouden verhuizen, maar naar het AZC in Oisterwijk. Dat is een fietsafstand van 46 km enkele rit. De mensen van AZC vertelden dat een verhuizing naar Gilze-Rijen niet toegezegd zou zijn. Door dit bericht was de familie totaal verbijsterd en dat hebben zij ook duidelijk aangegeven. Met de aangedragen argumenten is helemaal niets gedaan. Nog diezelfde dag heeft de directie van het AZC Burgum de familie opnieuw uitgenodigd, deze keer voor de mededeling dat

er over anderhalf uur een taxi voor hen klaar zou staan voor de overplaatsing naar het AZC van Oisterwijk. Wel kregen zij nog de toezegging dat hun spullen, zoals kleren en fietsen, de volgende dag nabezorgd zouden worden. Om zeven uur in de avond is het inmiddels incomplete en totaal ontreedderde gezin met een busje opgehaald en naar Brabant overgeplaatst. Met hulp van twee vrienden met een auto hebben zij de afgelopen vrijdag toch aan het verplichte grafbezoek kunnen voldoen. De op donderdag zeer uitdrukkelijk toegezegde nazending van de spullen heeft echter pas dinsdagavond plaatsgevonden.

In tegenstelling tot in Burgum ervaart de familie de medewerking vanuit het COA Oisterwijk als uiterst begripvol, ze krijgen alle medewerking. Toen de heer Rahimi de afgelopen donderdag naar Burgum was gereisd om vrienden en burens te bedanken, werd hem te verstaan gegeven dat hij een terreinverbod had voor een jaar. Het eten dat een buurvrouw had klaargemaakt, moesten ze gebruiken op het bankje tegenover de ingang van het AZC.

p.s. Op 14 september j.l. ontving ik een bericht van Jappie: "en het goede nieuws is dat deze familie bericht heeft ontvangen dat ze mag blijven. Wij danken God! Ik heb die middag gevlagd."

Lydeke Vroom

Jaarprogramma - seizoen 2018-2019				
	Activiteit	Datum	Locatie	Tijd
1	Pastoraatsgroep	5-sep-2018	Komeet 12 Oosthuizen	10.00
2	Vergadering kerstmarktvrouwen	12-sep-2018	Kerkepad 3 Oosthuizen	10.00
3	Startzondag met aansluitend Vrijwilligerslunch	16-sep-2018	Kwadijk	10.00
4	Appels plukken	22-sep-2018	Purmerenderweg 26A	8.00-15.00
5	Dienst voor Ongelovigen	23-sep-2019	Rode Hoed , Keizersgracht 102, 1015CV Amsterdam	20.00
6	Bijbelgespreksgroep met thema Scheping: fundament van het bestaan. Genesis 1 t/m 11	25-sep-2018 + 8 data erna	Kerkepad 3 Oosthuizen	20.00-22.00
7	Liturgiegroep	3-okt-2018	De Seevanck	19.00
8	Huiskamergesprek: 'Verandert Geloof?' - max 7 deelnemers	4-okt-2018		14.00
9	Oecumenische Vesper met gelegenheidskoor (zie website Z&O)	14-okt-2018	Kwadijk	14.00: Koor en 16:45: Vesper
10	Taizéviering	14-okt-2018	PKN Kerk, dr. Nuyssensstraat 24, 1617 KA Westwoud	19.30

11	Dankdag voor Gewas en Arbeid, gezamenlijk met RK	28-okt-2018	Oudendijk	10.00
12	Schildersclub, wekelijks tbv Adventszondagen + 2x Kerst	30-okt-2018	Boerderij Grosthuisen	10.00
13	Samen zingen	Medio november 2018	Het instuderen van kerstliedeen wordt waarschijnlijk in de consistorie / kerk van Beets gehouden. Nadere informatie volgt	20.00
14	Kunst en Kitsch o.l.v. Adriaan Mercur en Hans Reedijk	21-nov-2018	Zwanenbloem 12 Oosthuizen	15.00
15	Gedachteniszondag	25-nov-2018	Kwadijk	10.00
16	Kerstmarkt	15-dec-2018	Kwadijk	11.30
17	Preekbespreking na de kerkdienst	16-dec-2018	Oudendijk	10.00
18	Samen zingen naar het licht toe	november en december 2018	Het instuderen van kerstliederen wordt waarschijnlijk in de consistorie / kerk van Beets gehouden. Nadere informatie volgt.	20.00-22.00
19	Kerstnachtdienst	24-dec-2018	Beets	21.00
20	Eerste Kerstdag	25-dec-2018	Kwadijk	10.00
21	Oudejaarsviering met Koggenland	31-dec-2018	Oudendijk	19.30

22	Nieuwjaarsviering met Koggenland + aansluitend Nieuwjaarsbrunch	6-jan-2019	Avenhorn	10.00
23	Bezoekgroep	16-jan-2019	Janny Koole	10.00
24	Kerkdienst Eenheid der Kerken	20-jan-2019	RK kerk Oosthuizen	10.00
25	ARS Musica, liturgisch koor voor Waterland en Omstreken	3-feb-2019	n.t.b.	10.00
26	Filmavond 1	1-nov-2018	Oudendijk	20.00
27	Filmavond II	31-jan-2019	Oudendijk	20.00
28	Zingen in de 40 dagen tijd	n.t.b.	n..t.b.	n.t.b.
29	De Goede Week:			
30	Witte Donderdag, gezamenlijk in Z&O	18-apr-2019	Beets (onder voorbehoud)	19.30
31	Goede Vrijdag, gezamenlijk in KL	19-apr-2019	Avenhorn	19.30
32	Eerste Paasdag, gezamenlijk in Z&O met paasontbijt	21-apr-2019	Oudendijk	9.00
33	Samen naar Westfrieze Ecciesia	2-jun-2018	Wognum	11.00
34	Pinksteren	9-jun-2019	Oosthuizen	10.00
35	Zomerkerkdienst met Peter	16-jun-2018	n.t.b.	
36	Buitenkerkdienst	23-jun-2019	Pruthoek, IJsselmeerdijk	n.t.b.
37	Zomerkerkdienst , gezamenlijk met KL, voorganger Hans Reedijk	14-jul-2019	Avenhorn	10.00

38	Zomerkerkdienst met voorganger: Loes Wijers, ds Reedijk + brunch	21-jul-2019	Oudendijk	10.00
39	Zomerkerkdienst gezamenlijk met KL	28-jul-2019	Ursem	10.00
40	Zomerkerkdienst gezamenlijk met KL	4-aug-2019	Z&O, locatie n.t.b.	10.00
41	Zomerkerkdienst gezamenlijk met KL	11-aug-2019	Berkhout	10.00
42	Zomerkerkdienst , gezamenlijk met KL	18-aug-2019	Z&O, locatie n.t.b.	10.00
43	Dichtersclub de Zwabenbloemkring	10-aug-2018	n.t.b.	
44	Leerhuis olv Truus de Boer	10-sep-2018	1.Haagwindelaan 24 Oosthuizen 2. Maandelijkse bijeenkomst, bij een gemeentelid op maandag	14.00-15.30
45	De Museumclub	3e donderdag van de maand	n.t.b.	
46	Thema-avond	n.t.b.	n.t.b.	
47	Excursie naar de Bedevaartskerk van Neviges (Duitsland)	voorjaar	??	8.00 u
48	Schildersclub, wekelijks tbv 40-Dagentijd en advent zondagen	voorjaar	Boerderij Grosthuisen	10.00
49	Bezoek aan kerkelijke burens?		n.t.b.	
50	Workshop liederen (NLB) regionaal opzetten		n..t.b.	
51	Gemeente-uitje samen met Koggeland		n..t.b.	

Collecten

Collectebonnen

Collectebonnen kunt u voor of na de kerkdiensten verkrijgen bij Wim Vedder. Er zijn bonnen t.w.v. € 1 en € 2.

Collectebonnen hebben o.a. als voordeel dat de ontvangststroken gebruikt kunnen worden voor belastingdoeleinden. U kunt ze contant betalen of het verschuldigde overmaken per IBAN-betaling.

De collecten in de komende weken

Tijdens de dienst wordt als 1e de diaconale (**D**) en als 2e de kerkvoogdelijke (**K**) collecte gehouden.

30 sep	D	Kindertehuis Tamara, Paramaribo
	K	instandhouding eredienst
7 okt	D	De collecte is bestemd voor verpleeghuis Lindendael.
	K	instandhouding eredienst
14 okt	D	De grond in de bergachtige Rukum-regio in Nepal levert maar voor zes tot acht maanden per jaar voedsel op. 35% van de kinderen onder de vijf jaar is chronisch ondervoed. Samen met UMN (United Mission Nepal) helpt Kerk in Actie de bevolking hun inkomsten te verbeteren door visteelt in en ecotoerisme rond het Syarpumeer te stimuleren. UMN ondersteunt bij de aanleg van kweekvijvers, het uitzetten van (water)fiets- en boottochten en het creëren van picknick- en overnachtingsmogelijkheden. Ook helpt UMN gezinnen bij het verbouwen van groente en fruit. Hierdoor kunnen 1600 mensen dankzij stijgende inkomsten het hele jaar door voldoende voedsel kopen. Met deze Wereldvoedseldagcollecte ondersteunt u dit vernieuwende project!
	K	instandhouding eredienst
21 okt	D	We collecteren voor het Drugspastoraat Amsterdam.
	K	instandhouding eredienst
28 okt	D	In Oekraïne heerst grote armoede, veroorzaakt door de economische crisis en het militaire conflict in het oosten van het

		land. Veel gezinnen moeten rondkomen van minder dan € 50 per maand. Een sociaal vangnet ontbreekt en door corruptie en bureaucratie is er weinig vertrouwen in de staat. Mensen hebben daarentegen veel vertrouwen in de kerk. Met het project 'De Goede Buur' stimuleert en helpt de Lviv Education Foundation (LEF) lokale kerken om sociale initiatieven te ontplooiën, zoals een zomerkamp voor kinderen uit arme gezinnen. LEF werkt vooral samen met jonge predikanten en gemeenteleden, omdat de jonge generatie enthousiast is en gelooft in verandering. De opbrengst van deze Hervormingsdagcollecte wordt gebruikt om 120 vrijwilligers van acht lokale kerken die zoeken naar vernieuwing te begeleiden om sociale initiatieven op te zetten.
	K	Hervormingsdagcollecte, zie diaconale collecte
4 nov	D	Sinds januari 2015 is Nienke Pruiksmā uitgezonden naar Brazilië. Zij is verbonden aan COMIN, een kerkelijke organisatie die zich inzet voor interculturele en interreligieuze dialoog tussen inheemse en niet-inheemse bevolkingsgroepen. COMIN ondersteunt inheemse volkeren daarnaast op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg en landrechten. Brazilië telt veel inheemse volken, maar er bestaan veel vooroordelen over deze bevolkingsgroepen. COMIN wil met uitwisselingsprojecten, onderwijs en publicaties een brug zijn tussen inheemse en niet-inheemse, en de kennis over gewoonten en leefwijze van inheemse volkeren vergroten. COMIN stimuleert dat mensen binnen de kerken en in het (theologische) onderwijs meer te weten komen over de inheemse bevolking. Nienke is nauw bij dit onderwijs betrokken. Zij verzorgt lessen en cursussen en denkt mee over de lesstof en –materialen.
	K	instandhouding eredienst
11 nov	D	volgens rooster PG Koggenland.
	K	

Voor de bekend veronderstelde collectiedoelen volstaan we met de vermelding van de naam. Uitgebreidere informatie staat op onze website (bij Onze gemeente > diakenen > diaconale projecten).

KerkInActie – Landelijke Diaconale Dag

Eigenlijk ben ik geestelijk ook een diaken” - Zanger Stef Bos spreker tijdens Landelijke Diaconale Dag

Hij scoorde grote hits met liederen als 'Papa' en 'Ik heb je lief', won twee Edisons en een Gouden en Zilveren Harp. Wie had dat kunnen denken toen Stef Bos als zoon van een diaken opgroeide in de Gereformeerde Kerk in Veenendaal? Het diaconale werk van papa, zoals Stef liefkozend over hem zingt, maakte grote indruk op hem. En nog steeds.

Wat is je link met diaconaat?

'Heel simpel. Mijn vader. We zaten in de Gereformeerde Kerk in Veenendaal waar mijn vader heel actief was. Het is een soort jeugdsentiment. Ik zie mijn vader nog zo binnenkomen samen met de dominee en ouderling. Na het handen schudden ging ik vaak naast hem zitten. Ik had het idee dat mijn vader een halve dominee was. Dat was niet helemaal zo, kwam ik later achter.

Je vader was diaken. Heeft dat jou beïnvloed?

'Ik denk het wel ja. Mijn vader was van de overtuiging dat geloof een schone zaak is, maar dat je het vooral moet zien in de daden. Hij had de overtuiging, vanuit het Nieuwe Testament, om er te zijn voor anderen en dat leefde hij voor.

Voor mij persoonlijk is diaconaat de pijler van de kerk. We hadden destijds in de Petrakerk een bijzondere dominee weet ik nog. Iemand die over kerkmuren heen keek. In nood is iedereen samen en zijn er geen verschillen. Dat was iets waar mijn vader zich wel in kon vinden en hij kon daarom goed met die dominee. Ik weet nog dat er een bijgebouw gebouwd moest worden. Daar is mijn vader ook druk mee geweest. Hij beheerde de budgetten. Daar was mijn vader goed in en genoot daar ook van. Met spanningen in de kerkenraad en elkaar in het gareel houden, had hij duidelijk minder. Het ging hem vooral om mensen helpen die het moeilijker hadden. Dat herken ik wel.

Hoe herken je dat in jezelf?

'Theologische discussies over het Oude Testament spreken mij minder aan. Ik heb van mijn vader geleerd ook echt iets voor te doen voor mensen die in moeilijkheden zitten. De hele strekking van het Nieuwe Testament is gebaseerd op: jezelf zien en de ander. Waardoor je hulp verleent en probeert te begrijpen. Het gaat om toenadering zoeken en geen afscheiding. De kerk is daarin nog altijd van belang. En het zijn mooie

inspirerende verhalen als de Barmhartige Samaritaan en de Verloren Zoon die daarin inspireren. Ze zetten je eerst op het verkeerde been, maar zeggen tegelijkertijd zoveel.'

Wat maakt het werk van een diakenen volgens jou zo bijzonder?

'Diakenen zijn voor mij een zwijgende minderheid die het verschil maakt. Ze zijn het tegenovergestelde van alle scheldende mensen op sociale media en zelfs niks doen. We leven in een tijd van veel schreeuwen, maar weinig doen. Het gaat om de mensen die wat doen. Wat ik mooi heb gevonden aan mijn pa is dat dit zijn levensmotto was.

Is er volgens jou een verschil tussen vrijwilligerswerk vanuit de kerk en daarbuiten?

In principe niet. Wel als het gaat om professionele hulpverlening. In Afrika heb ik gezien hoe mensen vanuit een overtuiging werken, zoals in Rwanda waar de kerkelijke hulpverleners het laatst vertrekken bij problemen. De beroepshulpverleners zijn in zo'n situatie vaak als eerste weg. Je ziet daar een verschil of je het werk vanuit een overtuiging doet om bij te dragen aan de wereld.

Ik geloof heel erg in vrijwilligerswerk. En een achterliggende ideologie is goed. Mijn pa gaf altijd geld aan Kerk in Actie. Volgens hem komt dat geld beter terecht omdat zij via lokale kerken en vrijwilligers werken in plaats van zelf iemand naar het veld sturen die de cultuur en context niet kent.

Hoe kijk je aan tegen de toekomst van diaconaat?

Er is de laatste jaren ook veel veranderd in de kerk. Waar de kerk vroeger een bindende rol had, zie je dat mensen nu makkelijker uit elkaar groeien. We zitten vooral op sociale media, maar moeten eigenlijk de mensen in onze straat weer kennen.

Maar ik ben ervan overtuigd dat er weer behoefte komt aan een gemeenschap en dat diakenen daar een grote rol in kunnen spelen. Zij hebben een structuur die al eeuwenlang bestaat en zich heeft bewezen.

Waarom heb je de uitnodiging voor de LDD geaccepteerd?

Ik beslis alles met mijn buik. Of ik het gevoel krijg of ik die dag iets speciaals kan doen. Dat kreeg ik bij de diaconale dag direct. Misschien door mijn vader. Maar zeker niet alleen. Want er kan veel over de kerk gezegd worden, maar waar de kerk het verschil maakt, is de diaconie. Diakenen zijn mensen, net zoals mijn vader, echt smaakmakers in de maatschappij. Het lijkt me fantastisch om een dag met ze door te brengen.

Landelijke Diaconale Dag 2018

Stef Bos is een van de plenaire sprekers op de Landelijke Diaconale Dag. Op zaterdag 10 november is de 123e editie en komen duizend diakenen,

predikanten en zendingswerkers naar in Jaarbeurs Utrecht om nieuwe inspiratie op te doen. Er is een afwisselend programma met synodevoorzitter ds. Saskia van Meggelen, politicus Kathleen Ferrier, verhalenverteller Kees Posthumus en keuze uit meer dan 15 workshops. Kijk voor meer informatie op www.kerkinactie.nl/idd2018

Zwanebloemkring

dichtersclub

De Robot

Laatst kwam ik op internet een artikel tegen over de ontwikkeling van de robot. Het artikel begon als volgt:

“Rex is een robot die voor het grootste gedeelte is opgebouwd uit bionische lichaamsdelen. Rex wordt beschouwd als een mijlpaal in de ontwikkeling van robots. De robot is kortgeleden voor het eerst getoond in het Science Museum in Londen”. Datum: 13 February 2013 - Humanoid, mens robot - *The Independent*

Dit artikel inspireerde mij tot het maken van het gedicht “De robot”, een bionische mens.

De robot

Toen het gedicht was voorgelezen,
Keek de oude man de robot vragend aan.

De robot zei:

“Ach ja, ik snap de woorden,
maar heb er geen binding mee.

Aarde, lucht, water en vuur.
Voor de mens belangrijk,
maar wat moet ik ermee!

Mijn geaardheid
Is van een andere orde.
Lucht en water
heb ik niet nodig
Vuur, voor jullie onontbeerlijk.
Ik genereer mijn eigen energie.

Hoe primitief zijn jullie mensen,
zo afhankelijk
van natuurlijke elementen.
Nog even
en de mensheid
heeft afgedaan.
Dan nemen wij het stokje over.”

“En dan?” Schampert de oude man.
“Wordt het dan allemaal beter?
Je denkt en praat nu al als een mens.
Vergeet je komaf niet!
Wees niet overmoedig,
Denk niet,
ons kan niets gebeuren.
Lees maar eens
wat in Openbaringen
geschreven staat”.

W/E/L

Toelichting op het gedicht “De robot”.

Het vooruitzicht dat in de nabije toekomst de robot het van de mens overneemt, lijkt steeds dichterbij te komen. Auto's worden niet meer door een monteur gecontroleerd op mankementen, maar worden eerst door een computer gescand. De uitdraai geeft aan welke handelingen de monteur moet uitvoeren. Het is niet ondenkbaar dat een patiënt in de nabije toekomst

bij opname in het ziekenhuis, eerst door een robot –gestuurde- scan gaat, die vervolgens aangeeft welke handelingen de arts/verpleegkundige moet verrichten.

De boven geschetste ontwikkelingen zijn niet meer tegen te houden. Maar al die technische mogelijkheden kunnen ook negatieve ontwikkelingen tot gevolg hebben.

In het gedicht probeer ik een beeld te schetsen waarin de robot, de bionische mens, reeds zodanig is ontwikkeld, dat hij zelfstandig kan denken en niet meer afhankelijk is van de mens. Hij noemt de mens een primitief wezen. Hij vindt zichzelf superieur aan de mens. Hij begint in dat opzicht veel op de mens te lijken. Ook wij mensen hebben het over de primitieve mens. De mens die leeft in en van de natuur. Ze vormen geen bedreiging voor de natuur. Ze leven in harmonie met de natuur. Vergelijk dat eens met al die ingewikkelde apparaten die wij nodig hebben om te leven. We kunnen niet meer zonder. Uitval van enkele uren elektriciteit geeft al heel veel ongemak. Het produceren van al die luxe artikelen die wij nodig hebben om te leven, levert veel schade op aan de aarde op: waterlucht vervuiling, uitputting van de aarde, ontbossing etc.

Hoe zal het vergaan met de wereld als de robot “het stokje” heeft overgenomen? De oude man heeft er geen fiducia in. Uiteindelijk zal de bionische mens beseffen dat hij ook grondstoffen uit de aarde nodig heeft voor het genereren van nieuwe robots. Ook hij is afhankelijk van de aarde. Ook dan zullen er spanningen komen tussen de machten der aarde. Lees de openbaringen er maar eens op na, schamper de oude man, dan kun je lezen hoe het de grootmachten zal vergaan.

Wilt Lengkeek

Moussa uit Guinee herenigd met zijn kinderen – met steun van INLIA en Kerk in Actie

“We willen geen cadeaus, papa, alleen jou”

Moussa was een van de eerste gasten in de nieuwe bbb+ opvang van INLIA in Groningen. Moussa komt uit Guinee, een van de armste landen ter wereld en het natste land van West-Afrika. Reizigers wordt afgeraden het land te bezoeken, vanwege de grote sociale onrust en de corruptie. Moussa vluchtte er weg omdat hij zijn leven er niet zeker was, als lid van een minderheidsgroepering. In maart 2015 kwam hij in de opvang bij INLIA. Gedesillusioniseerd omdat zijn asielverzoek was afgewezen. De droom om hier een nieuw leven op te bouwen en zijn kinderen over te laten komen, leek steeds verder weg.

In het voormalige Formule 1 Hotel doodde hij de tijd met sport; het meubilair op zijn kamer werd ingezet als fitnessapparatuur. Dansen was een andere hobby waar hij zijn energie in kwijt kon. Salsa bijvoorbeeld. Als de beste. Zie hem wiegen met die heupen. Een manier om een zakcentje bij te verdienen om zijn kinderen in Guinee cadeautjes te kunnen sturen, lag dan ook voor de hand: Moussa gaf les op een dansschool. Daar verwerfde hij ook een Nederlandse vriendenclub. En geld om zoon en dochter extraatjes te sturen.

Niet lang geleden vroeg hij zijn kinderen wat ze dit keer graag wilden hebben. “We willen geen cadeaus, papa, alleen jou”, was het antwoord. Binnen een maand was Moussa’s vertrek geregeld. Al was hij nog steeds bang, hij was vastbesloten terug te keren naar zijn kinderen. En hij had ook al bedacht hoe hij daar in hun onderhoud zou voorzien. Een manier die veel te maken had met een van zijn favoriete gerechten: Moussa wil een kippenrestaurant beginnen. Desnoods in Senegal, als het leven in Guinee toch te gevaarlijk bleef.

De perspectiefmedewerkers van NLIA hielpen hem met alle voorbereidingen; samen legden ze contacten met instanties, zorgden ze ervoor dat zijn paspoort overkwam en regelden ze alles voor de reis en zijn nieuwe start daar. De gasten in de bbb+ en zijn vrienden zagen hem node vertrekken,

ze gingen hem missen. Al waren ze blij voor hem dat hij weer bij zijn kinderen zou zijn en een nieuwe toekomst op ging bouwen. Met een startkapitaal van € 1500,- voor het kippenrestaurant, beschikbaar gesteld door Kerk in Actie via het zogeheten Transithuis-project. INLIA bracht hem naar Schiphol.

En daar ging Mousa, opnieuw vol goede moed. In Guinee aangekomen werd hij bij het vliegveld opgehaald door Diallo, een oude bekende van Mousa. Uit Groningen wel te verstaan! Ze kennen elkaar van de bbb+. Diallo is ook met hulp van INLIA teruggekeerd en taxichauffeur geworden in Guinee. Hij bracht Mousa naar huis, waar zijn zoon en dochter dolblij waren herenigd te zijn.

Hoe het verder zal gaan? Dat weten we natuurlijk niet. Maar we houden contact. En wie weet eten we ooit in een kippenrestaurant in Guinee een heerlijke kippenpoot met Diallo, Mousa, de kinderen en andere oude en nieuwe bekenden.

Filmavond 1 november

De 100-jarige man die uit het raam klom en verdween

"Allan wordt honderd en dat moet natuurlijk groots gevierd worden in het bejaardentehuis, behalve dan dat de jarige het op zijn heupen krijgt en, kort voordat het feest losbarst, vertrekt. Hij vindt dat hij de tijd die hem rest beter kan besteden, en hij klimt uit het raam en verdwijnt. Pers en burge-meester hebben het nakijken.

Nadat hij uit het bejaardentehuis is ontsnapt, beleeft Allan het ene na het andere avontuur. Het is een nuchter type dat weinig tot geen angst kent en die verder niet al te lang stilstaat bij zijn beslissingen. Hij handelt eerder ad hoc en is niet bang voor avonturen, met alle gevolgen van dien.

Vanaf het moment dat Allan het bejaardentehuis verlaat, wordt *De 100-jarige man die uit het raam klom en verdween* een soort roadtrip waarbij de lezer de memorabele avonturen van de 100-jarige meemaakt. Zo let hij even op een koffer voor iemand die maar niet terugkomt en dus gaat de koffer mee de bus in. Er blijkt echter enorm veel (maffia)geld in te zitten, wat leidt tot woeste achtervolgingen. Ook verzamelt hij een bonte club figuren om zich heen in een zwaan-kleef-aan effect.

Tegelijkertijd passeren de memorabele momenten uit zijn leven én die van de twintigste-eeuwse geschiedenis de revue, met Allan als wel heel bijzonder gezelschap."

Dienst voor ongelovigen

Dat geen twee zondagse kerkdiensten hetzelfde zijn, heb ik wel geleerd tijdens de vele jaren dat ik van de lucht leefde. En dat is mooi, want zo word je altijd geïnspireerd en doe je nieuwe ideeën op. De één houdt van jam en de ander van pindakaas en als je wilt weten waar je zelf van houdt, moet je het allemaal proeven.

Elk seizoen organiseert actrice en theatermaakster Ricky Koole (nee, voor zover ik weet geen familie van) met een groep betrokkenen belangeloos een 'dienst voor ongelovigen'. Met een inspirerende preek door een bekende spreker. Eerder waren onder anderen Marc-Marie Huijbregts, Boris van der Ham, Arjen Lubach en Désanne van Brederode te gast Acteurs lezen gedichten en teksten. Het koor, onder leiding van dirigente Maartje Meijer zingt pop, soul en traditionals en er is muziek van topmuzikanten, onder meer uit het Kytteman Orchestra.

Ricky Koole zegt er zelf over:

'Ik heb regelmatig kerkdiensten bezocht waar een mooi koor is en sprekers die je aan het denken zetten. Maar het gaat uiteindelijk altijd over God, over het geloof, of over de oplossing vinden in het hiernamaals. En aangezien ik niet geloof of, als ik geloof, dan in alles, vind ik het moeilijk als er een God wordt geplaatst boven alles waar ik in geloof. Ik voel me dan ook niet geroepen om mee te zingen. Ik stel nu diensten samen waarbij je als niet-gelovigen naar hartenlust kunt meezingen. En ook gelovigen kunnen dat volgens mij prima.'

Dat laatste onderschrijf ik helemaal. Kaarten kosten €10,- (65+). Het lijkt mij leuk om met een aantal mensen uit onze gemeente ernaar toe te gaan. U kunt zich bij mij opgeven. De eerstvolgende mogelijkheid is 23 december 2018 om 20:00 uur. Ik hoop dat u zich snel aanmeldt, want 'De Rode Hoed' is elke keer tot de laatste stoel gevuld.

Peter Verschoor

Vrede doorgeven aan de volgende generatie

Er zijn mensen die je niet snel vergeet, omdat ze in hun leven een bijzondere keuze gemaakt hebben. Iemand als Valentina Gagié, een van de oprichters van Sara-Srebrenica. Ze was achttien jaar oud toen de oorlog in voormalig Joegoslavië uitbrak. Net als de meeste mensen om haar heen dacht ze dat het niet lang zou duren. Ze kon zich niet voorstellen dat goede vrienden, burens en collega's elkaar zo zouden kunnen haten, vervolgen en doden. Maar de oorlog en de gewelddadigheden stopten niet. Op 11 juli 1995 vielen Bosnisch-Servische eenheden onder leiding van generaal Ratko Mladić de veilig geachte enclave Srebrenica binnen en de rest is geschiedenis. Meer dan achtduizend moslimmannen en -jongens werden brutaal vermoord.

Veilige toekomst voor de kinderen

"Na de val van Srebrenica probeerde ik mijn leven weer op te pakken, maar dat viel niet mee. Toen ik beseftte dat de verschillende etnische groepen lijnrecht tegenover elkaar stonden en de bevolking erg verdeeld was, besloot ik me actief in te zetten voor het opbouwen van de vrede. Omdat ik een gelukkige en veilige toekomst wil voor mijn kinderen en voor iedereen die heeft besloten in dit land te blijven. "

Valentina Vanj

Bevorderen van samenwerking en verzoening

Samen met een groepje jongeren en vrouwen richtte Valentina in 1999 als vredesinitiatief Sara-Srebrenica op. Hun doel was de verschillende etnische groepen bij elkaar te brengen, zodat ze van elkaars verhalen leren en problemen samen oplossen. Nu, ruim achttien jaar later, is Sara-Srebrenica uitgegroeid tot een succesvol project. Met steun van PAX bevorderen ze interetnische en interreligieuze samenwerking om zo tot verzoening te komen. Jongeren leren hoe ze samen bouwen aan een vreedzame, gemeenschappelijke toekomst. Inmiddels zijn er meer dan tweehonderdvijftig projecten gerealiseerd en aan nieuwe plannen is er geen gebrek. Zo wordt er gewerkt aan de oprichting van een Ambassade van Vrede, aan nieuwe campagnes, vredeswandelingen, straatacties en nog veel meer.

De activiteiten zijn belangrijk, want de vrede is nog heel broos en zonder onderling vertrouwen en verbinding kunnen de spanningen en de conflicten eenvoudig weer oplaaien

Vrijheid, vrede en rechtvaardigheid

Iedere nieuwe generatie heeft het recht om op te groeien in vrijheid, vrede en rechtvaardigheid, en PAX zet zich daar onvermoeibaar voor in. Daarbij hebben wij uw steun hard nodig, want met uw steun en onze andere donateurs en leden kunnen wij vredesactiviteiten zoals die van Valentina blijven ondersteunen. Draagt u met een extra gift bij aan het daadwerkelijk doorgeven van vrede en vrijheid aan de jongere generaties? Fantastisch, dank u wel!

www.paxvoorvrede.nl / NL03 TRIO 0390 5150 00

Financiën en collecten

Volgende maand weer een verantwoording voor Actie Kerkbalans en de opbrengsten van de collecten.

"De Walvis" is het officiële mededelingenblad van de Protestantse Gemeente te Zeevang en Oudendijk.

In deze gemeente participeren veel mensen die officieel lid zijn van een andere (meestal) protestantse geloofsgemeenschap, maar zich in onze kleine open geloofsgemeenschap thuis voelen.

"De Walvis" verschijnt 10 keer per jaar en wordt verspreid door vrijwilligers.

Een deel wordt per e-mail of per post verstuurd.

Eenmaal per jaar sturen we u een verzoek om een vrijwillige bijdrage te geven voor "De Walvis" met een minimum van € 15 per jaar. Voor postabonnees moeten we, gelet op de hoge portokosten, € 25 rekenen. (U kunt De Walvis kosteloos downloaden vanaf onze website.)

Redactieadres

De Walvis, p/a Kerkepad 2, 1474 RH Oosthuizen

E-mail: walvis@pknzeevangenoudendijk.nl

Kopij bij voorkeur per e-mail aanleveren.

Redactie

Lydeke Vroom, Jan Henk Wijers, Willy Imthorn

Verdelers: Jan Bakels / Dirk van Ark

Inleveren kopij

Alleen voor kopij die op tijd arriveert, garandeert de redactie plaatsing in het eerstvolgende nummer.

Belangrijke adressen en telefoonnummers

Predikant	Ds. J.J. (Hans) Reedijk, Kwadijk 36, 1471 CB Kwadijk; tel. 0299 780482 dominee@pknzeevangenoudendijk.nl (werkdagen: dinsdag, woensdag, donderdag)
Scriba	Willie Koole, IJsselmeerdijk 4, 1474 MX Oosthuizen tel. 0299-403 894
Voorzitter kerkenraad	Kees van Lenten, Lange Weide 65, 1632 DM Oudendijk, tel. 0229-542 295
e-mail	info@pknzeevangenoudendijk.nl

Robot – zie blz. 23 e.v.

16 september j.l.
Startzondag,
lunch voor alle
vrijwilligers.

